

Προσφυγή της 23ης Απριλίου 2020 — Price κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-231/20)

(2020/C 209/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: David Price (Le Dorat, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. Fouchet, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση, υποβάλλοντας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα, της προδικαστικής παραπομπής υπαγομένης στην ταχεία διαδικασία:

1. Καταργεί η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση την ευρωπαϊκή ιθαγένεια των Βρετανών υπηκόων οι οποίοι είχαν ασκήσει, πριν από το πέρας της μεταβατικής περιόδου, το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο έδαφος άλλου κράτους μέλους;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο συνδυασμός των άρθρων 2, 3, 10, 12 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως, του σημείου 6 του Προοιμίου της, και των άρθρων 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης επέτρεψε στους ως άνω Βρετανούς υπηκόους να διατηρήσουν, άνευ εξαιρέσεως, τα δικαιώματα ευρωπαϊκής ιθαγένειας των οποίων απήλαυαν πριν από την αποχώρηση της χώρας τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, δεν αντιβαίνει η συμφωνία αποχωρήσεως στα άρθρα 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον δεν περιλαμβάνει διάταξη η οποία να παρέχει στους ανωτέρω τη δυνατότητα διατηρήσεως των δικαιωμάτων αυτών άνευ εξαιρέσεως;
4. Εν πάση περιπτώσει, δεν αντιβαίνει το άρθρο 127, παράγραφος 1, στοιχείο β', της συμφωνίας αποχωρήσεως στα άρθρα 18, 20 και 21 της Συνθήκης για τη Λειτουργία Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και στα άρθρα 39 και 40 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον στερεί από τους πολίτες της Ένωσης που άσκησαν το δικαίωμά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο το δικαίωμά τους εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις δημοτικές εκλογές της χώρας αυτής, ενώ, εάν το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο υιοθετήσουν σχετικώς την ίδια ερμηνεία με το γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας, δεν περιλαμβάνει η παράβαση αυτή και την περίπτωση των υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου που είχαν ασκήσει τα δικαιώματά τους ελεύθερης κυκλοφορίας και ελεύθερης εγκαταστάσεως;

— να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, από κοινού με τη συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, καθόσον η συμφωνία αποχωρήσεως δεν καθιστά δυνατή την πλήρη προστασία του δικαιώματος στην υγεία των υπηκόων αυτών και καθόσον οι εν λόγω πράξεις διακρίνουν αυτομάτως και εν γένει, άνευ ουδενός ελέγχου αναλογικότητας, μεταξύ πολιτών της Ένωσης και υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 2020, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την έκτη παράγραφο του προοιμίου και τα άρθρα 9, 10 και 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων αμοιβής δικηγόρου ύψους 5 000 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει οκτώ λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται έλλειψη ελέγχου αναλογικότητας όσον αφορά την κατάργηση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας για ορισμένες κατηγορίες Βρετανών υπηκόων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ως Ευρωπαίος πολίτης άσκησε το δικαίωμά του στην ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης και ότι, καθόσον απουσίαζε από τη βρετανική επικράτεια για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε ετών, δεν του επετράπη να ψηφίσει στο δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου 2016 σχετικά με τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της δημοκρατίας, της ίσης μεταχείρισεως, της ελεύθερης κυκλοφορίας, της ελεύθερης εκφράσεως και της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της έννομης τάξεως της Ένωσης και της αρχής της ίσης μεταχείρισεως η οποία είναι συμφυής με την ευρωπαϊκή ιθαγένεια. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ιδίως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στην έννομη τάξη της Ένωσης, η οποία κατοχυρώνει την αρχή της ίσης μεταχείρισεως όλων των πολιτών, και στην έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο προσφεύγων υποστηρίζει συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνει την απώλεια του δικαιώματός του μόνιμης διαμονής, το οποίο απέκτησε κατόπιν αδιάλειπτης πενταετούς διαμονής εντός κράτους μέλους, χωρίς να έχουν προβλεφθεί οι συγκεκριμένες συνέπειες της απώλειας αυτής και, πρωτίστως, χωρίς να έχει ασκηθεί κανένας έλεγχος αναλογικότητας.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Ο προσφεύγων διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει το δικαίωμά του στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή καθόσον του αφαιρεί την ευρωπαϊκή ιθαγένεια και, ως εκ τούτου, το δικαίωμά του ελεύθερης διαμονής σε κράτος μέλος του οποίου δεν έχει την ιθαγένεια, εντός του οποίου, όμως, έχει αναπτύξει την οικογενειακή ζωή του.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι των Βρετανών υπηκόων ως προς τις δημοτικές και ευρωπαϊκές εκλογές. Κατά τον προσφεύγοντα, το άρθρο 127 της συμφωνίας αποχωρήσεως συνιστά παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ και των άρθρων 20 και 21 Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί καθόσον κυρώνει συμφωνία περιλαμβάνουσα διάταξη η οποία εισάγει δυσμενή διάκριση εις βάρος των Βρετανών πολιτών.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται αυτόματη και γενικού χαρακτήρα διάκριση, στην οποία προβαίνει η συμφωνία αποχωρήσεως, μεταξύ πολιτών της Ένωσης και υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου, άνευ ελέγχου αναλογικότητας ως προς την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή των Βρετανών από 1ης Φεβρουαρίου 2020. Προς στήριξη του λόγου αυτού, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η κατάργηση της ευρωπαϊκής ιθαγένειας δεν πρέπει να έχει αυτόματο και γενικό χαρακτήρα, ότι επιβαλλόταν συγκεκριμένη εκτίμηση των συνεπειών και ότι, ελλείψει τέτοιας εκτιμήσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, δηλαδή προσβολή του δικαιώματος στην υγεία. Ο προσφεύγων φρονεί ότι, επειδή η συμφωνία αποχωρήσεως δεν προβλέπει καμία δράση προστασίας του δικαιώματός του στην υγεία, η συγκεκριμένη αρμοδιότητα στηρίζεται εκλείπει για το Ηνωμένο Βασίλειο και τους υπηκόους τους, οι οποίοι εκτίθενται σε κίνδυνο, ιδίως σε χρονική περίοδο πανδημίας και υγειονομικής κρίσεως.

Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2020 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/20)

(2020/C 209/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. Laprénote, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή